

[Henrik Toft]

gen, som er påvist i den nævnte rapport, sikkert lettere lade sig løse.

Forslaget om, at ikke alene afdrag, men også renter skal kunne kræves tilbagebetalt, forekommer mig virkelig rimeligt. Sammen med de foreslåede ændringer på daginstitutionsområdet giver det de største besparelser i det her foreliggende forslag.

Efter fastsættelsen af loftet over sygedagpenge og arbejdsledighedsdagpenge efter afstemningerne i lørdags må det være ret og rimeligt, at der nu sættes en sammenfaldende øvre grænse for kontanthjælpen.

Venstre er tilfreds med lovforslagets intentioner om en forhøjelse af fripladsgrænserne i daginstitutioner, ligesom vi med stor interesse vil følge forsøgsordningerne efter lovforslagets § 1, punkt 12. Jeg tror lige så godt, vi kan erkende, at der i større omfang end hidtil skal sættes pris på, hvad tingene koster. Det gælder også for børnepasning. Er $\frac{1}{2}$ forældrebetaling for eksempel den rigtige pris for en institutionsplads? Det har vel rent faktisk været det reelle, hvor kommunerne er gået stærkest ind i tilskud på dette område. Det må være naturligt at spørge, om kommunerne med de højeste tilskud til institutionspladser har fået lige så meget for pengene som kommunerne, der har været mere tilbageholdende med uddeling af skatteydermidler. F.eks. vil jeg gerne spørge socialministeren om hans syn på en kendt borgmesters forslag om eventuelt at indføre et klippekortsystem for brug af daginstitutionspladser, sådan at forældrene betaler en grundtakst for pladsen og så ellers i forhold til anvendelsen.

Vi burde måske have en slags friskoleordning på daginstitutionsområdet, men det kan måske komme som et resultat af forsøgsordningerne.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg håber, vi kan få en positiv udvalgsbehandling, hvor vi finder en rimelig afbalancering af dette forslag såvel som af lovforslag nr. L 3. Men det er klart, at den økonomiske ramme skal søges holdt.

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne indlede med at citere følgende fra statsministerens åbningstale for 14 dage siden:

»Unødige eller unødigt strenge reguleringer ser vi som en uønsket begrænsning af borgernes handlefrihed.

Det gælder også i forhold til kommunerne. Større kommunal frihed mener vi vil styrke ansvarsfølelsen og viljen til at være med til at bære de fælles byrder.« (Folketingets forhandlinger, sp. 12).

Med disse sætninger i erindring er det noget overraskende – hvis man da ikke har vænnet sig til de borgerlige partiers umotiverede skiften standpunkt – at man bliver præsenteret for et lovforslag, der osrer af mistillid til kommunerne og vil indskrænke den kommunale handlefrihed. Det kommer til udtryk flere steder, hvoraf jeg vil nævne følgende:

1) Kommunerne må ikke længere yde ekstraordinære tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen i daginstitutioner.

2) Kommunerne må ikke længere yde socialpædagogiske fripladser.

3) Der skal indføres en strammere praksis for vurdering af, hvad der er rimelige faste udgifter, når man modtager kontanthjælp. Det har kommunerne efter regeringens opfattelse åbenbart ikke været strikse nok med.

4) Der skal indføres en varighedsbegrænsning på 9 måneder for modtagelse af forbigående hjælp.

Kommunerne har altså efter de borgerlige partiers mening ikke været dygtige nok til at vurdere, hvornår en kontanthjælpsmodtager skal over på varig hjælp. Det er naturligvis et synspunkt, man kan have – nemlig at gå ind for en stærk, central statsstyring af kommunerne – men jeg synes nok, at man så bør være ærlig og sige det ligeud hele tiden i stedet for florumvundne ord om det nære samfund, kommunalt selvstyre osv.

Jeg vil dernæst godt opholde mig lidt ved de socialpædagogiske fripladser. De tildeles i dag i meget høj grad handicappede børn i et forsøg på at skabe bedst mulige opvækstvilkår for disse. Hvis jeg ikke husker meget galt, blev der i foråret vedtaget et forslag, fremsat af det konservative folkeparti, om at fjerne indtægtsafhængigheden i forbindelse med ydelse af hjælp til familier med hjemmeboende handicappede børn. Det blev vedtaget med bl.a. SFs stemmer. Nu genindfører man minsandten indtægtsafhængigheden igen ad bagdøren ved at fjerne de socialpædagogiske fripladser. Der henvises nemlig i